

оставямъ за споменъ това. (Хвърля му ржавицата си въ лицето, и бързо излиза).

Директора. (Стои нѣколко време като замаянъ. После въ безсилна злоба минава нервно по стаята. Спира се, бързо съобразява нѣщо. Въ очитѣ му блѣсва силна злоба. Тържествующъ, кокетно хапе устнитѣ си). Хмъ ... Тъй! ... Ще разпространимъ слуха, че се отстранява като бездарна, и ... като ... като неморална!

(Завесата бързо пада).

